

Új kiadás – Pál első levele a korinthusiakhoz

Az 1975-ben megjelent és 1990-ben revideált protestáns új fordítású Biblia legújabb revíziójának próbakiadását tartja kezében a Tisztelt Olvasó. A Magyar Bibliatársulat 2006-ban kezdett hozzá a revízió előkészítéséhez, az észrevételek gyűjtéséhez. Munkánk most jutott el arra a pontra, hogy az egyházi bibliaolvasó közvélemény elé tárhatjuk a Szöveggondozó Bizottság revíziós munkájának gyümölcseit, köztük Pál első levelét a korinthusiakhoz.

A bibliai szöveg gondozása során a következő revíziós alapelvekhez igyekeztünk tartani magukat: 1. Figyelembe vettük és értékeltük az 1990 és 2008 között beérkezett észrevételeket és javaslatokat. 2. Meg kívántuk őrizni az új fordítású Biblia alapvető szövegkritikai és fordítási döntéseit (a formális és a dinamikus ekvivalencia kiegyensúlyozott alkalmazása), a bibliai szöveg tagolását és az emelkedett, mai beszélt köznyelvi szintet. Ezekre a területeken csak akkor változtattunk az új fordítás szövegén, ha azt a mai írásértelmezési és fordításelméleti konszenzus megkövetelte. 3. Javítottuk a felismert nyomdahibákat, fordítási tévedéseket és archaikus (a mai beszélt nyelvben már nem használatos) kifejezéseket. 4. Igyekeztünk javítani a fordítás egységességén, következetességén. 5. Törekedtünk a „jó magyarságú” nyelvi megoldásokra, valamint arra, hogy az új bibliai szöveg felolvasva („szószéki használat”) is jól hangozzék. Legfőképpen pedig azt reméljük, hogy a revíziós munka eredményeként Isten igéje még inkább érthetően és tisztábban szólhat meg magyar nyelven.

A most kézben tartott szöveget a Magyar Bibliatársulat tagegyházainak hivatalos honlapjain, pdf formátumban jelentetjük meg.

Köszönjük az eddig kapott észrevételeket, és arra szeretnénk kérni mindenkit, hogy a revideált szöveggel kapcsolatos véleményével bátran keressen meg bennünket az info@bibliatarsulat.hu e-mail címen vagy levélben a 1113 Budapest, Bocskai út 35. postacímen.

Magyar Bibliatársulat

PÁL ELSŐ LEVELE A KORINTHUSIAKHOZ

Címzés, üdvözlés

1¹Pál, Krisztus Jézusnak Isten akaratából elhívott apostola, és Szósztenész, a testvér, ²az Isten gyülekezetének, amely Korinthusban van, a Krisztus Jézusban megszentelteknek, elhívott szenteknek; mindazokkal együtt, akik a mi Urunk Jézus Krisztus nevét, az ő és a mi Urunk nevét bárhol segítségül hívják: ³kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyántól és az Úr Jézus Krisztustól.

Hálaadás a gyülekezet lelki ajándékaiért

⁴Hálát adok értetek az én Istenemnek mindenkor azért a kegyelemért, amely nektek Krisztus Jézusban adatott. ⁵Mert őbenne meggazdagodtatok mindenben: minden beszédben és minden ismeretben, ⁶amint a Krisztusról való bizonyágtétel megerősödött bennetek. ⁷Ezért nincs hiányotok semmiféle kegyelmi ajándékban, miközben a mi Urunk Jézus Krisztus megjelenését várjátok, ⁸aki meg is erősít titeket mindvégig, hogy feddhetetlenek legyetek a mi Urunk Jézus Krisztus napján. ⁹Hűséges az Isten, aki elhívott titeket az ő Fiával, Jézus Krisztussal, a mi Urunkkal való közösségre.

Óvás a pártoskodástól

¹⁰A mi Urunk Jézus Krisztus nevére kérlek titeket, testvéreim, hogy mindnyájan egyféleképpen szóljatok, és ne legyenek közöttetek szakadások, hanem gondolkodásokban és meggyőződésetekben jussatok egyetértésre! ¹¹Mert azt a hírt kaptam rólatok, testvéreim, Khloé embereitől, hogy viszálykodások vannak közöttetek. ¹²Úgy értem ezt, hogy mindenki így beszél köztetek: Én Pálé vagyok, én Apollósé, én Kéfásé, én pedig Krisztusé. ¹³Hát részekre szakítható-e Krisztus? Talán Pál feszített meg értetek, vagy Pál nevére keresztelkedtetek meg? ¹⁴Hálát adok Istennek, hogy senkit sem kereszteltem meg közületek, csak Kriszpuszt és Gájuszt, ¹⁵nehogy azt mondhassa valaki, hogy az én nevemre keresztelkedtetek meg. ¹⁶Igaz, megkereszteltem még Sztefanász háza népét is, rajtuk kívül azonban nem tudom, hogy mást is megkereszteltem volna. ¹⁷Mert nem azért küldött engem Krisztus, hogy kereszteljek, hanem hogy az evangéliumot hirdesse, de nem bölcselkedő beszéddel, hogy a Krisztus keresztje el ne veszítse erejét.

A kereszt igéje Isten hatalma

¹⁸Mert a keresztől szóló beszéd bolondság ugyan azoknak, akik elvesznek, de nekünk, akik üdvözülünk, Istennek ereje. ¹⁹Mert meg van írva: „Véget vetek a bölcsék bölcsességének, és az értelmesek értelmét semmivé teszem.” ²⁰Hol a bölcs? Hol az írástudó? Hol e világ vitázója? Nem tette-e bolondsággá Isten a világ bölcsességét? ²¹Mivel tehát a világ a saját bölcsessége útján nem ismerte meg Istent a maga bölcsességében, tetszett Istennek, hogy az igehirdetés bolondsága által üdvözítse a hívőket. ²²És miközben a zsidók jelt kívánnak, a görögök pedig bölcsességet keresnek, ²³mi a megfeszített Krisztust hirdetjük, aki a zsidóknak ugyan megütközés, a pogányoknak pedig bolondság, ²⁴de maguknak az elhívottaknak, zsidóknak és görögöknek egyaránt, az Isten ereje és az Isten bölcsessége. ²⁵Mert az Isten „bolondsága” bölcsőbb az emberek bölcsességénél, és az Isten „erőtlensége” erősebb az emberek erejénél.

²⁶Mert nézzétek csak a ti elhívásokatokat, testvéreim; nem sokan vannak köztetek, akik emberi megítélés szerint bölcsék, hatalmasok vagy előkelők. ²⁷Sőt azokat választotta ki Isten, akik a világ szemében bolondok, hogy megszegyenítse a bölcséket, és azokat választotta ki Isten, akik a világ szemében erőtlenekek, hogy megszegyenítse az erőseket: ²⁸és azokat választotta ki Isten, akik a világ szemében nem előkelők, sőt lenézettek; és a semmiket, hogy semmikké tegye a valamiket; ²⁹hogy egyetlen ember se dicsekedjék az Isten színe előtt. ³⁰Az ő

munkája az, hogy ti Krisztus Jézusban vagytok. Őt tette nekünk Isten bölcsességgé, igazsággá, megszentelődéssé és megváltássá, ³¹ hogy amint meg van írva: „Aki dicsekszik, az Úrral dicsekedjék.”

Pál a megfeszített Krisztust hirdeti

2¹Én is, amikor megérkeztem hozzátok, testvéreim, nem úgy érkeztem, mint aki ékesszólás vagy bölcsesség fölényével hirdeti nektek az Isten bizonyágtételét. ²Mert úgy határoztam, hogy nem tudok közöttetek másról, csak Jézus Krisztusról, róla is mint a megfeszítettéről. ³És én erőtlenség, félelem és nagy rettegés között jelentem meg nálatok. ⁴Beszédem és igehirdetésem sem az emberi bölcsesség megejtő szavaival hangzott hozzátok, hanem a Lélek bizonyító erejével; ⁵ hogy hitetek ne emberek bölcsességén, hanem Isten erején nyugodjék.

Isten elrejtett bölcsessége

⁶A tökéletesek között azonban mi is bölcsességet szólunk, de nem e világnak, sem e világ mulandó fejedelmeinek bölcsességét, ⁷ hanem Isten titkos bölcsességét szóljuk, azt az elrejtett bölcsességet, amelyet Isten öröktől fogva elrendelt a mi dicsőségünkre. ⁸Ezt e világ fejedelmei közül senki sem ismerte fel, mert ha felismerték volna, a dicsőség Urát nem feszítették volna meg. ⁹Hanem amint meg van írva: „Amit szem nem látott, fül nem hallott, és ember szíve meg sem sejtett, azt készítette el Isten az őt szeretőknek.” ¹⁰Nekünk pedig kinyilatkoztatta Isten a Lélek által; mert a Lélek mindent megvizsgál, még Isten mélységeit is. ¹¹Mert ki ismerheti meg az emberek közül azt, ami az emberben van? Egyedül az emberi lélek, amely benne lakik. Ugyanígy azt sem ismerheti senki, ami Istenben van, csak Isten Lelke. ¹²Mi pedig nem a világ lelkét kaptuk, hanem az Istenből való Lelket, hogy megismerjük mindazt, amit Isten ajándékozott nekünk. ¹³Ezeket hirdetjük is, de nem emberi bölcsességből tanult szavakkal, hanem a Lélektől jött tanítással, a lelki dolgokat a lelki embereknek magyarázva. ¹⁴A nem lelki ember pedig nem fogadja el az Isten Lelkének dolgait, mert ezeket bolondságnak tekinti, sőt megismerni sem képes: mert csak lelki módon lehet azokat megítélni. ¹⁵A lelki ember azonban mindent megítél, de őt senki sem ítéli meg. ¹⁶Mert ki értette meg az Úr szándékát, hogy őt kioktathatná? Bennünk pedig Krisztus értelme van.

A viszálykodás a lelki kiskorúság jele

3¹Én tehát, testvéreim, nem szólhattam hozzátok úgy, mint lelki emberekhez, hanem csak úgy, mint testiekhez, mint a Krisztusban kiskorúakhoz. ²Tejjel tápláltalak titeket, nem kemény eledellel, mert még nem bírtátok volna el. Sőt még most sem bírjátok el, ³ mert még testiek vagytok. Amikor ugyanis irigység és viszálykodás van közöttetek, nem testiek vagytok-e, és nem emberi módon viselkedtek-e? ⁴Ha az egyik ezt mondja: „Én Pálé vagyok”, a másik pedig azt: „Én Apollósé”, nem emberi módon beszéltek-e? ⁵Hát ki az az Apollós, és ki az a Pál? Szolgák csupán, akik által hívökké lettetek; mégpedig ki-ki úgy szolgál, ahogy megadta neki az Úr.

Isten munkatársai egy alapra építenek

⁶Én ültettem, Apollós öntözött, de Isten adta a növekedést. ⁷Úgyhogy az sem számít, aki ültet, az sem, aki öntöz, hanem csak Isten, aki a növekedést adja. ⁸Aki ültet, és aki öntöz: egyek, és mindegyik a maga jutalmát kapja majd fáradozásához méltóan. ⁹Mert mi Isten szolgálatában állunk, ti pedig Isten szántóföldje, Isten épülete vagytok. ¹⁰Az Istentől nekem adott kegyelem szerint, mint bölcs építőmester, alapot vettem, de más épít rá. Vigyázzon azonban mindenki, hogyan épít rá. ¹¹Mert más alapot senki sem vethet a meglévőn kívül, aki Jézus Krisztus. ¹²Azt pedig, hogy ki mit épít erre az alapra: aranyat, ezüstöt, drágakövet, fát, szénát vagy szalmát; ¹³ az a nap fogja világossá tenni, mivel tűzben jelenik meg, és akkor mindenkinek a

munkája nyilvánvalóvá lesz; és hogy kinek mit ér a munkája, azt a tűz fogja próbára tenni.

¹⁴Ha valakinek a munkája, amelyet ráépített, megmarad, jutalmat fog kapni; ¹⁵de ha valakinek a munkája megég, kárt vall. Ő maga megmenekül ugyan, de úgy, mint aki tűzön ment át.

¹⁶Nem tudjátok, hogy ti Isten temploma vagytok, és az Isten Lelke bennetek lakik? ¹⁷Ha valaki Isten templomát beszennyezi, azt elpusztítja Isten, mert Isten temploma szent, és ez a templom ti vagytok.

¹⁸Senki meg ne csalja önmagát! Ha valaki bölcsnek gondolja magát közöttetek ebben a világban, legyen bolonddá, hogy bölcsse lehessen. ¹⁹E világ bölcsessége ugyanis bolondság Isten előtt. Mert meg van írva: „Saját ravaszságukkal fogja meg a bölcsüket”, ²⁰aztán ez is: „Az Úr tudja, hogy a bölcsök gondolatai hiábavalók.” ²¹Azért senki ne dicsekedjék emberekkel, mert minden a tietek; ²²akár Pál, akár Apollós, akár Kéfás, akár a világ, akár az élet, akár a halál, akár a jelenvalók, akár az eljövendők: minden a tietek. ²³Ti viszont Krisztuséi vagytok, Krisztus pedig Istené.

Isten titkainak sáfárai

4¹Úgy tekintsen minket minden ember, mint Krisztus szolgáit és Isten titkainak sáfárait.

²Márpedig a sáfároktól elsősorban azt követelik, hogy mindegyikük hűségese legyen bizonyuljon. ³Én pedig a legkevésbé sem törődöm azzal, hogy ti hogyan ítéltetek felettem, vagy más emberek hogyan ítéltetek egy napon; sőt magam sem ítéltetem önmagam felett.

⁴Mert semmi vádat nem tudok önmagamra mondani, de nem ez tesz igazgá, mert az Úr az, aki felettem ítéltetek. ⁵Egyáltalán ne ítéltetek azért addig, míg el nem jön az Úr. Ő majd megvilágítja a sötétség titkait, és nyilvánvalóvá teszi a szívek szándékait, és akkor mindenki Istentől kapja meg a dicséretet.

A korinthusiak gögje és Pál alázata

⁶Mindezeket pedig, testvéreim, értetek alkalmaztam magamra és Apollósra, hogy a mi példánkon tanuljátok meg: ahhoz tartsa magát az ember, ami meg van írva, hogy senki se kérkedjék az egyik tanítóval, a másikat megvetve. ⁷Mert ki tesz téged különbbé? Mid van, amit nem kaptál? Ha pedig kaptad, miért dicsekszel, mintha nem kaptad volna? ⁸Már jóllaktatok, már meggazdagodtatok, nélkülünk uralomra jutottatok; bárcsak valóban uralomra is jutottatok volna, hogy veletek együtt mi is uralkodhatnánk! ⁹Mert úgy gondolom, hogy Isten minket, apostolokat, utolsókul állított, mint akiket halálra szántak, mert látványossággá lettünk a világnak, az angyaloknak és az embereknek. ¹⁰Mi bolondok vagyunk Krisztusért, ti pedig okosak Krisztusban, mi erőtlenek, ti pedig erősek, ti megbecsültek, mi pedig megvetettek. ¹¹Mind ez ideig éhezünk és szomjazunk, ruhátlanok vagyunk, és bántalmakat szenvedünk, otthontalanul vándorlunk, ¹²és tulajdon kezünkkel dolgozva fáradozunk. Amikor gyaláznak, áldást mondunk, amikor üldöznek, túrunk, ¹³amikor rágalmaznak, jó szóval válaszolunk; szinte a világ söpredékévé lettünk, és mindenki szeméjtjévé mind ez ideig.

Pál atyai szeretete a korinthusiak iránt

¹⁴Nem azért írom ezeket, hogy megszegényítselek titeket, hanem azért, hogy intselek, mint szeretett gyermekeimet. ¹⁵Ha tanítómesteretek sok ezer volna is Krisztusban, atyátok azonban nincs sok: mert az evangélium által én vagyok a ti atyátok Krisztus Jézusban. ¹⁶Kérlek tehát titeket: legyetek az én követőim! ¹⁷Ezért küldtem el hozzátok Timóteust, aki szeretett és hű gyermekem az Úrban, aki emlékeztetni fog titeket arra: hogyan élek Krisztus Jézusban, és hogyan tanítok minden gyülekezetben. ¹⁸Egyesek azonban úgy felfuvalkodtak, mintha nem készülnék hozzátok. ¹⁹Pedig ha az Úr akarja, hamarosan elmegyek hozzátok, és megismerkedem majd ezekkel a felfuvalkodottakkal, de nem a beszédükkel, hanem az erejükkel. ²⁰Mert nem beszédben áll az Isten országa, hanem erőben. ²¹Mit akartok? Bottal menjek hozzátok, vagy szeretettel és szelíd lélekkel?

A gyülekezet nem adhat helyet paráznaságnak

5¹Mindenfelé az a hír járja, hogy paráznaság van közöttetek, mégpedig olyan, amilyen még a pogányok között sem fordul elő; hogy tudniillik valaki apjának feleségével él. ²Ti pedig felfuvalkodtatok ahelyett, hogy inkább megszorodtatok volna, és eltávolítottatok volna magatok közül azt, aki ilyen dolgot cselekedett. ³Mert én, aki testben távol vagyok, de lélekben jelen, mint jelenlevő már ítéltém afelett, aki így cselekedett. ⁴Úgy ítéltém, hogy miután az Úr Jézus nevében összegyűltünk, ti és az én lelkem, a mi Urunk Jézus hatalmával, ⁵átadjuk az ilyet a Sátánnak, teste pusztulására, hogy lelke üdvözüljön az Úrnak ama napján.

⁶Nem jól dicsekedtek ti. Hát nem tudjátok, hogy egy kicsiny kovász az egész tésztát megkeleszti? ⁷Takarítsátok ki a régi kovászt, hogy új tésztává legyetek, hiszen ti kovásztalanok vagytok, mert a mi húsvéti bárányunk, a Krisztus, már megáldoztatott. ⁸Azért ne régi kovással ünnepeljünk, se a rosszaság és gonoszság kovászával, hanem a tisztaság és igazság kovásztalanságával.

⁹Levelemben már megírtam nektek, hogy nem szabad kapcsolatot tartani paráznákkal. ¹⁰De nem általában e világ paráznáival vagy nyerészkedőivel, harácsolóival vagy bálványimádóival, hiszen akkor ki kellene mennetek a világból. ¹¹Most tehát azt írom nektek, hogy ne tartsatok kapcsolatot azzal, akit bár testvérenek neveznek, de parázna vagy nyerészkedő, bálványimádó vagy rágalmazó, részeges vagy harácsoló. Az ilyennel még együtt se egyetek! ¹²Mert mit tartozik rám, hogy a kívül levők felett ítélkezzem? Nem a belül levők felett ítélkeztek-e ti is? ¹³A kívül levőket pedig Isten fogja megítélni. Távolítsátok el azért a gonoszt magatok közül!

Hívők ne pereskedjenek egymással

6¹Hogyan merészel közületek valaki, akinek a másikkal peres ügye van, a hitetlenek előtt törvénykezni, és nem a szentek előtt? ²Vagy nem tudjátok, hogy a szentek a világ felett fognak ítélkezni? És ha ti a világ felett ítélkeztek, arra talán méltatlanok vagytok, hogy jelentéktelen ügyekben ítélkeztek? ³Vagy nem tudjátok, hogy angyalok fölött is ítélkezünk majd? Akkor mennyivel inkább ítélkezhettek a mindennapi élet dolgaiban! ⁴Ha tehát a mindennapi élet ügyeiben pereskedtek, akkor azokat ültetitek a bírói székbe, akik semmit sem számítanak a gyülekezet előtt? ⁵Megszégyenítésül mondom nektek! Ennyire nincs közöttetek egyetlen bölcs sem, aki igazságot tudna tenni testvérei között? ⁶Sőt testvér a testvérral pereskedik, még hozzá hitetlenek előtt?!

⁷Egyáltalán már az is nagy kudarc, hogy pereskedtek egymással. Miért nem szenveditek el inkább a sérelmet? Miért nem tűritek el inkább a kárt? ⁸Sőt ti okoztok sérelmet és kárt, mégpedig testvéreknek!

A keresztyén szabadság nem szabadosság

⁹Vagy nem tudjátok, hogy igazságtalanok nem örökölhetik Isten országát? Ne tévelyegjete: sem paráznák, sem bálványimádók, sem házasságtörők, sem bujálkodók, sem fajtalanok, ¹⁰sem tolvajok, sem nyerészkedők, sem részegesek, sem rágalmazók, sem harácsolók nem fogják örökölni Isten országát. ¹¹Pedig néhányan ilyenek voltatok: de megmosattatok, megszentelődtek, és meg is igazultatok az Úr Jézus Krisztus nevében és a mi Istenünk Lelke által.

¹²Minden szabad nekem, de nem minden használ. Minden szabad nekem, de nem válok semminek a rabjává. ¹³Az eledel a gyomorért van, a gyomor pedig az eledelért, de Isten ezt is, amazt is meg fogja semmisíteni. A test azonban nem a paráznaságért van, hanem az Úrért, az Úr pedig a testért. ¹⁴Isten ugyanis feltámasztotta az Urat, és hatalmával minket is fel fog támasztani. ¹⁵Vagy nem tudjátok, hogy a ti testetek a Krisztus tagja? Most tehát azok, akik a Krisztus tagjai, parázna nő tagjaivá legyenek? Szó sem lehet róla! ¹⁶Vagy nem tudjátok, hogy

aki parázna nővel egyesül, egy testté lesz vele? Mert, amint az Írás mondja, „lesznek ketten egy testté”.¹⁷ Aki pedig az Úrral egyesül, egy lélek övele.¹⁸ Kerüljétek a paráznaságot! Minden más bűn, amit elkövet az ember, kívül van a testén, de aki paráználkodik, a saját teste ellen vétkezik.¹⁹ Vagy nem tudjátok, hogy testetek a bennetek levő Szentlélek temploma, akit Istentől kaptatok, és ezért nem a magatokéi vagytok?²⁰ Mert áron vétettetek meg: dicsőítsétek tehát Istent testetekben!

Házasság és elválás

7¹ Amiről pedig írtatok, arra ezt válaszolom: jó a férfinak asszonyt nem érinteni.² A paráznaság miatt azonban mindenkinek legyen saját felesége, és minden asszonynak saját férje.³ A férj teljesítse kötelességét felesége iránt, hasonlóan a feleség is a férje iránt.⁴ A feleség nem ura a maga testének, hanem a férje; ugyanúgy a férj sem ura a maga testének, hanem a felesége.⁵ Ne fosszátok meg magatokat egymástól, legfeljebb közös megegyezéssel egy időre, hogy szabaddá legyetek az imádkozásra, de azután legyetek ismét együtt, nehogy megkísértsen a Sátán titeket azáltal, hogy képtelenek vagytok magatokon uralkodni.⁶ Ezt pedig engedményként mondom, nem parancsként.⁷ Szeretném, ha minden ember úgy volna, mint én magam is; viszont mindenkinek saját kegyelmi ajándéka van Istentől: kinek így, kinek amúgy.

⁸ A nem házasoknak és az özvegyeknek pedig ezt mondom: jó nekik, ha úgy maradnak, mint én is.⁹ Ha azonban nem tudják magukat megtartóztatni, házasodjanak meg, mert jobb házasságban élni, mint égni.¹⁰ A házasoknak pedig nem én parancsolom, hanem az Úr, hogy az asszony ne váljon el a férjétől.¹¹ Ha azonban elválik, maradjon házasság nélkül, vagy béküljön ki a férjével! A férj se bocsássa el a feleségét!

¹² A többieknek pedig én mondom, nem az Úr: ha egy testvérnek hitetlen felesége van, aki kész vele élni, ne bocsássa el!¹³ És ha egy asszonynak hitetlen férje van, aki kész vele élni, ne hagyja el a férjét!¹⁴ Mert a hitetlen férj meg van szentelve hívő felesége által, a hitetlen feleség pedig hívő férje által; különben gyermekeitek is tisztátalanok volnának, így azonban szentek.¹⁵ Ha pedig a hitetlen házastárs válni akar, váljék el, nincs szolgaság alá vetve a hívő férj vagy a hívő feleség az ilyen esetekben. Mert arra hívtok el minket az Isten, hogy békességben éljünk.¹⁶ Mert mit tudod te, asszony, vajon megmentheted-e a férjedet? Vagy mit tudod te, férfi, vajon megmentheted-e a feleségedet?

A keresztyén különféle hivatásban

¹⁷ Egyébként mindenki éljen úgy, ahogy az Úr adta neki, ahogy az Isten elhívta: így rendelkezem minden más gyülekezetben is.¹⁸ Körülmetélten hívatott el valaki? Ne tüntesse el! Körülmetéletlenül hívatott el valaki? Ne metélkedjék körül!¹⁹ Sem a körülmetélkedés, sem a körülmetéletlenség nem ér semmit, egyedül Isten parancsolatainak a megtartása fontos.²⁰ Mindenki maradjon abban a hivatásban, amelyben elhívott.²¹ Rabszolgaként hívatott el? Ne törődj vele! Ha viszont szabaddá lehetsz, inkább élj azzal!²² Mert az Úrban elhívott rabszolga az Úr felszabadítottja, hasonlóan a szabadként elhívott a Krisztus rabszolgája.²³ Áron vétettetek meg: ne legyetek emberek rabszolgái!²⁴ Mindenki abban maradjon meg Isten előtt, testvéreim, amiben elhívott.

Hajadonok, nőtlének és özvegyek

²⁵ A hajadonokról ugyan nincs rendelkezésem az Úrtól, de tanácsot adok úgy, mint aki az Úr irgalma folytán hitelt érdemel.²⁶ Azt tartom tehát jónak a küszöbön álló megpróbáltatások miatt, hogy jó az embernek úgy maradnia, amint van.²⁷ Feleséghez vagy kötve? Ne akarj elválni! Feleség nélkül vagy? Ne keress feleséget!²⁸ De ha megnősülsz, nem vétkezel, és ha férjhez megy a hajadon, nem vétkezik. Az ilyeneknek azonban gyötrelmük lesz a testben, én pedig szeretnék ettől megkímélni titeket.²⁹ Ezt pedig azért mondom, testvéreim, mert a

hátralevő idő rövidre szabott. Ezután tehát azok is, akiknek van feleségük, úgy éljenek, mintha nem volna,³⁰ és akik sírnak, mintha nem sírnának, akik pedig örülnek, mintha nem örülnének, akik vásárolnak, mintha semmijük sem volna,³¹ és akik a világ javaival élnek, mintha nem élnének vele, mert a világ látható alakja elmúlik.³² Azt szeretném, hogy gond ne terheljen titeket. Aki nőtlen, az az Úr dolgaival törődik: hogyan legyen tetszésére az Úrnak.³³ Aki viszont megházasodott, az a világi dolgokkal törődik: hogyan legyen tetszésére a feleségének;³⁴ ezért élete megosztott. A nem férjes asszony és a hajadon az Úr dolgaival törődik, hogy szent legyen testében is, lelkében is; aki pedig férjhez ment, a világi dolgokkal törődik: hogyan legyen tetszésére a férjének.³⁵ Ezt pedig éppen a ti javatokra mondom, nem azért, hogy törbe csaljalak titeket, hanem hogy feddhetetlenül élhessetek, és teljes szívvel ragaszkodjatok az Úrhoz.

³⁶Ha pedig valaki azt gondolja, hogy tisztességtelenül bánik jegyesével, és már nem tudja magát fékezni, és így érzi szükségesnek, tegye meg, amit akar, nem vétkezik: vegye feleségül.³⁷ Aki azonban szilárd elhatározásra jutott, és a szükség nem kényszeríti, mert hatalma van saját kívánsága felett, és úgy döntött szívében, hogy jegyesét megőrzi: jól teszi.³⁸ Azért, aki feleségül veszi jegyesét, az is jól teszi, de aki nem veszi feleségül, még jobban teszi.

³⁹Az asszonyt törvény köti, amíg él a férje, de ha a férje meghal, szabadon férjhez mehet ahhoz, akihez akar, de csak az Úrban.⁴⁰ Az én véleményem szerint azonban boldogabb lesz, ha úgy marad, amint van. Hiszem pedig, hogy bennem is az Isten Lelke van.

A bálványáldozati hús kérdése

8¹Ami pedig a bálványáldozati húst illeti, tudjuk, hogy mindnyájunknak van ismerete: az ismeret felfuvalkodottá tesz, a szeretet pedig épít.² Ha valaki azt gondolja, hogy ismer valamit, az még semmit sem ismert meg úgy, ahogyan ismerni kell.³ De ha valaki szereti Istent, azt már ismeri Isten.

⁴Ami tehát a bálványáldozati hús evését illeti, tudjuk, hogy nincs bálvány a világon, és hogy Isten sincs más, csak egy.⁵ Mert ha vannak is úgynevezett istenek, akár az égben, akár a földön, mint ahogyan sok isten és sok úr van,⁶ nekünk mégis egyetlen Istenünk az Atya, akitől van a mindenség, mi is őerte, és egyetlen Urunk Jézus Krisztus, aki által van a mindenség, mi is őáltala.⁷ Viszont nem mindenki van meg ez az ismeret, sőt némelyek a bálványimádás régi szokása szerint a húst még mindig bálványáldozati húsként eszik, és lelkiismeretük, mivel erőtlen, beszennyeződik.

⁸Az étel pedig nem visz minket Istenhez közelebb; ha nem eszünk, nem lesz belőle hátrányunk, és ha eszünk, abból sem lesz előnyünk.⁹ De vigyázzatok, nehogy ez a szabadságotok valamiképpen megütközést váltson ki az erőtlenekek között.¹⁰ Mert ha valaki látja, hogy te, akinek ismereted van, a bálványtemplom asztalánál ülsz, vajon nem fog-e erőtlen lelkiismerete felbátorodni arra, hogy ő is megegye a bálványáldozati húst?¹¹ És így ismereteddel vesztét okozod erőtlen testvérednek, akiért Krisztus meghalt.¹² Így amikor a testvérek ellen vétkeztek, és erőtlen lelkiismeretüket megsértitek, Krisztus ellen vétkeztek.¹³ Ezért tehát, ha az étel megbotránkoztatja testvéreimet, inkább nem eszem húst soha, hogy őt meg ne botránkoztassam.

Pál ingyenessé teszi az evangéliumot

9¹Nem vagyok szabad? Nem vagyok apostol? Nem láttam Jézust, a mi Urunkat? Nem az én munkám eredménye vagytok-e ti az Úrban?² Ha másoknak nem volnék is apostola, nektek bizony az vagyok, mert apostolságom pecsétje ti vagytok az Úrban.

³Ez az én védekezésem azokkal szemben, akik engem bírálják.⁴ Vajon nincs-e jogunk arra, hogy együnk és igyunk?⁵ Nincs-e jogunk arra, hogy keresztyén feleségünket magunkkal vigyük, mint a többi apostol, meg az Úr testvérei és Kéfás?⁶ Vagy csak nekem és Barnabásnak nincs jogunk arra, hogy ne dolgozzunk?⁷ Ki katonáskodott valaha is a saját

zsoldján? Ki ültet szőlőt úgy, hogy nem eszik a terméséből? Vagy ki az, aki nyáját legeltet, és nem iszik a juhok tejéből? ⁸Vajon csak emberi módon mondom-e ezeket, vagy nem ugyanezt mondja-e a törvény is? ⁹Mert Mózes törvényében meg van írva: „Nyomatató ökörnek ne kösd be a száját!” Vajon az ökörről gondoskodik így Isten, ¹⁰vagy teljes egészében értünk mondja ezt? Bizony, értünk íratott meg, hogy aki szánt, azzal a reménységgel szántson, és aki csépel, azzal a reménységgel csépeljen, hogy részesedik a termésből.

¹¹Ha mi nektek a lelki javakat vetettük, nagy dolog-e az, ha földi javaitokból fogunk aratni? ¹²Ha mások részesedhetnek ezekből, miért nem inkább mi? De mi nem éltünk ezzel a joggal, hanem mindent elviselünk, hogy semmi akadályt ne gördítsünk Krisztus evangéliuma elé. ¹³Nem tudjátok, hogy akik a templomi szolgálatokat végzik, a templomi eledelből esznek, és akik az oltár körül szolgálnak, az oltárra vitt adományokból részesednek? ¹⁴Így rendelte az Úr is, hogy akik az evangéliumot hirdetik, az evangéliumból éljenek.

¹⁵Én azonban ezek közül egyikkel sem éltem. De nem azért írtam nektek ezeket, hogy velem is így történjék ezután. Mert jobb volna inkább meghalnom, mint hogy valaki dicsekedésemet alaptalanná tegye. ¹⁶Mert ha az evangéliumot hirdetem, azzal nincs mit dicsekednem, mivel kényszer nehezedik rám. Jaj nekem ugyanis, ha nem hirdetem az evangéliumot! ¹⁷Mert ha önként teszem ezt, jutalmat kapok, ha pedig nem önként, sáfársággal vagyok megbízva. ¹⁸Mi tehát a jutalmam? Az, hogy prédikálásommal ingyenessé teszem Krisztus evangéliumát úgy, hogy nem élek az evangélium hirdetésével járó joggal.

Pál mindenki szolgájává tette magát

¹⁹Mert bár én mindenkivel szemben szabad vagyok, magamat mégis mindenkinek szolgájává tettem, hogy minél többeket megnyerjek. ²⁰A zsidóknak olyanná lettem, mint aki zsidó, hogy megnyerjem a zsidókat; a törvény uralma alatt levőknek, mint a törvény uralma alatt levő – pedig én magam nem vagyok a törvény uralma alatt –, hogy megnyerjem a törvény uralma alatt levőket. ²¹A törvény nélkülieknek olyanná lettem, mint aki törvény nélküli – pedig nem vagyok Isten törvénye nélkül, hanem Krisztus törvénye szerint élek –, hogy megnyerjem a törvény nélkülieket. ²²Az erőtléneknek erőtlenné lettem, hogy megnyerjem az erőtléneket: mindenkinek mindenné lettem, hogy mindenképpen megmentsek némelyeket. ²³Mindezt pedig az evangéliumért teszem, hogy én is részestárs legyek abban.

Verseny a hervadhatatlan koszorúért

²⁴Nem tudjátok-e, hogy akik versenypályán futnak, mindnyájan futnak ugyan, de csak egy nyeri el a versenydíjat? Úgy fussatok, hogy elnyerjétek. ²⁵Aki pedig versenyben vesz részt, mindenben önmegtartóztató: azok azért, hogy elhervadó koszorút nyerjenek, mi pedig azért, hogy hervadhatatlant. ²⁶Én tehát úgy futok, mint aki előtt nem bizonytalan a cél, úgy öklözök, mint aki nem a levegőbe vág, ²⁷hanem megsanyargatom és engedelmessé teszem a testemet, hogy amíg másoknak prédikálok, magam ne legyek alkalmatlanná a küzdelemre.

A pusztai vándorlás intő példája

10¹Tudjátok meg, testvéreim, hogy atyáink mindnyájan a felhő alatt voltak, és mindnyájan a tengeren mentek át, ²és mindnyájan megkeresztelkedtek Mózesre a felhőben és a tengerben. ³Mindnyájan ugyanazt a lelki eledelt ették, ⁴és mindnyájan ugyanazt a lelki italt itták, mert a lelki kősziklából ittak, amely velük ment. Az a kőszikla pedig Krisztus volt. ⁵De többségükben nem lelte kedvét az Isten, úgymint elhullottak a pusztában.

⁶Mindez példává lett a számunkra, hogy ne kívánjunk gonosz dolgokat, amint ők kívántak. ⁷Bálványimádók se legyetek, mint közülük némelyek, amint meg van írva: „Leült a nép enni és inni, majd mulatozni kezdtek.” ⁸De ne is paráználkodjunk, mint ahogy közülük némelyek paráználkodtak, és elestek egyetlen napon huszonháromezren. ⁹Krisztust se kísértjük, ahogyan közülük némelyek kísértették, és elpusztultak a kígyóktól. ¹⁰De ne is zúgolódjatok,

mint ahogyan közülük némelyek zúgolódtak, és elveszítette őket a pusztító angyal. ¹¹Mindez pedig példaképpen történt velük, és figyelmeztetésül íratott meg nekünk, akik az utolsó időkben élünk. ¹²Aki tehát azt gondolja, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essék! ¹³Emberi erőt meghaladó kísértés még nem ért titeket. Isten pedig hűséges, és nem hagy titeket erőtkön felül kísérteni; sőt a kísértéssel együtt el fogja készíteni a szabadulás útját is, hogy el bírjátok azt viselni.

Az úrvacsora és a bálványáldozat

¹⁴Ezért, szerettem, kerüljétek a bálványimádást! ¹⁵Úgy beszélek hozzátok, mint értelmes emberekhez: ítéljétek meg magatok, amit mondok. ¹⁶Az áldás pohara, amelyet megáldunk, nem Krisztus vérével való közösségünk-e? A kenyér, amelyet megtörünk, nem Krisztus testével való közösségünk-e? ¹⁷Mivel a kenyér egy, mi is mindannyian egy test vagyunk, mert mindannyian az egy kenyérből részesedünk. ¹⁸Nézzétek a test szerinti Izráelt! Akik az áldozatokat eszik, nincsenek-e közösségben az oltárral? ¹⁹De mit mondok ezzel? Talán azt, hogy a bálványáldozat vagy a bálvány ér valamit? ²⁰Sőt inkább azt, hogy amit a pogányok áldoznak, azt ördögöknek áldozzák és nem Istennek: azt pedig nem szeretném, ha ti az ördögökkel lennétek közösségben. ²¹Nem ihattok az Úr poharából is, meg az ördögök poharából is, nem lehetek részesei az Úr asztalának is, meg az ördögök asztalának is. ²²Vagy haragra ingereljük az Urat? Talán erősebbek vagyunk nála?

²³Minden szabad, de nem minden használ. Minden szabad, de nem minden épít. ²⁴Ne keresse senki a maga javát, hanem a másét. ²⁵Mindazt, amit a húspiacon árulnak, megehetitek, ne kérdezzetek semmit lelkiismereti okból, ²⁶mert az Úré a föld és annak teljessége. ²⁷Ha meghív titeket a hitetlenek közül valaki, és el akartok menni, mindent megehetitek, amit elétek tesznek; ne kérdezzetek semmit lelkiismereti okból. ²⁸De ha valaki azt mondja nektek: „Ez bálványáldozati hús”, ne egyétek meg: amiatt, aki erre figyelmeztetett, és a lelkiismeret miatt. ²⁹Lelkiismeretről beszélek, de nem a sajátunkról, hanem a másikéről. Mert miért vádolja az én szabadságomat a másik lelkiismerete? ³⁰Ha én hálaival eszem, miért kárhoznátának engem azért, amiért én hálát adok?

³¹Akár esztek tehát, akár isztok, vagy bármi mást tesztek, mindent Isten dicsőségére tegyetek! ³²Megütközésre ne adjatok okot sem a zsidóknak, sem a görögöknek, sem Isten egyházának; ³³mint ahogyan én is mindenben mindenkinek igyekszem kedvére lenni, nem a magam hasznát keresve, hanem a többiekét, hogy üdvözüljenek.

11 ¹Legyetek a követőim, amint én is követője vagyok Krisztusnak.

Az asszonyok fejének befedése

²Dicsérlek titeket, hogy mindig emlékeztek rám, és úgy tartjátok meg a hagyományokat, ahogyan átadtam nektek. ³De tudnotok kell, hogy minden férfinak Krisztus a feje, az asszony feje a férfi, Krisztus feje pedig Isten. ⁴Minden férfi, aki fedett fővel imádkozik vagy prófétál, szégyent hoz a fejére. ⁵És minden asszony, aki fedetlen fővel imádkozik vagy prófétál, szintén szégyent hoz a fejére, mert ugyanolyan, mintha megnyírták volna. ⁶Mert ha az asszony nem fedi be a fejét, akkor vágassa le a haját, ha pedig szégyen az asszonyra hajának levágása vagy leborotválása, akkor fedje be a fejét!

⁷Mert a férfinak nem kell befednie a fejét, mivel ő Isten képmása és dicsősége, az asszony ellenben a férfi dicsősége. ⁸Mert nem a férfi van az asszonyból, hanem az asszony a férfiből. ⁹Mert nem is a férfi teremtett az asszonyért, hanem az asszony a férfiert. ¹⁰Ezért tehát kötelessége az asszonynak, hogy a férjétől való függés jelét viselje a fején az angyalok miatt.

¹¹De az Úrban nincs asszony férfi nélkül, sem férfi asszony nélkül. ¹²Mert ahogyan az asszony a férfiből van, úgy a férfi is az asszony által van, mindez pedig Istentől van.

¹³Ítéeljétek meg magatokban: illik-e az asszonynak fedetlen fővel imádkozni Istenhez? ¹⁴Nem

arra tanít-e titeket maga a természet is, hogy szégyen az a férfinak, ha hosszú haját visel? ¹⁵Ha viszont az asszony visel hosszú haját, ékessége az, mert neki fátyolként adatott a haj. ¹⁶Ha pedig valaki ebben a dologban vitatkozni akar: nekünk nincsen más szokásunk, sem Isten gyülekezeteinek.

A gyülekezet összejövetele, az úrvacsora megbecsülése

¹⁷Amikor a következőkre rátérek, nem dicsérhetlek titeket, mivel nem javatokra, hanem károtokra jöttök össze. ¹⁸Mert először is azt hallom, hogy amikor összejöttök a gyülekezetben, szakadások vannak közöttetek, és ezt részben el is hiszem. ¹⁹Mert szükséges, hogy legyenek közöttetek szakadások is, hogy a kipróbáltak nyilvánvalókká legyenek közöttetek. ²⁰Amikor tehát összegyülekeztek, nem az Úr vacsoráját eszitek, ²¹mert az evésnél mindenki a saját vacsoráját veszi elő, és az egyik éhez, a másik pedig megrészegetik. ²²Hát nincsen házatok, hogy ott egyetek és igyatok? Vagy megvetitek az Isten gyülekezetét, és megszegyenítitek a nincsteleneket? Mit mondjak erre? Dicsérjelek ezért titeket? Nem dicsérlek.

²³Mert én az Úrtól vettem, amit át is adtam nektek, hogy az Úr Jézus azon az éjszakán, amelyen elárultatott, vette a kenyeret, ²⁴és hálát adva megtörte, és ezt mondotta: „Vegyétek, egyétek, ez az én testem, amely tiérettetek megtöretik, ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.” ²⁵Hasonlóképpen vette a poharat is, miután vacsoráltak, és ezt mondta: „E pohár amaz új szövetség az én vérem által, ezt cselekedjétek, valamennyiszer isszátok az én emlékezetemre.” ²⁶Mert valamennyiszer eszitek e kenyeret, és isszátok e poharat, az Úr halálát hirdessétek, amíg eljön.

²⁷Azért, aki méltatlanul eszi az Úr kenyerét, vagy issza az Úr poharát, vétkezik az Úr teste és vére ellen. ²⁸Vizsgálja meg azért az ember önmagát, és úgy egyék abból a kenyérből, és úgy igyék abból a pohárból. ²⁹Mert aki úgy eszik és iszik, hogy nem becsüli meg az Úr testét, ítéletet eszik és iszik önmagának. ³⁰Ezért erőtlenekek és betegek közöttetek sokan, és ezért halnak meg annyian. ³¹Mert ha mi magunk ítélnénk meg önmagunkat, nem esnénk ítélet alá. ³²De amikor az Úr ítélt minket, akkor nevel, hogy a világgal együtt el ne vesszünk. ³³Azért tehát, testvéreim, ha evésre egybegyűltök, várjátok meg egymást. ³⁴És ha valaki éhes, otthon egyék, hogy ne ítéletre gyűljetek össze. A többitől majd akkor rendelkezem, ha hozzátok érkezem.

A kegyelmi ajándékok sokfélesége és a Lélek egysége

12¹A lelki ajándékokra nézve pedig nem szeretném, testvéreim, ha tudatlanok lennétek. ²Tudjátok, hogy amikor pogányok voltatok, ellenállhatatlanul vonzott valami benneteket a néma bálványokhoz. ³Ezért tudotokra adom, hogy senki sem mondja: „Jézus átkozott”, aki Isten Lelke által szól; és senki sem mondhatja: „Jézus Úr”, csakis a Szentlélek által.

⁴A kegyelmi ajándékok között ugyan különbségek vannak, de a Lélek ugyanaz. ⁵Különbségek vannak a szolgálatokban is, de az Úr ugyanaz. ⁶És különbségek vannak az isteni erő megnyilvánulásaiban is, de Isten, aki mindezt véghezviszi mindenkiben, ugyanaz. ⁷A Lélek megnyilvánulása pedig mindenkinek azért adatik, hogy használjon vele. ⁸Mert van, aki a Lélek által a bölcsesség igéjét kapta, a másik az ismeret igéjét, ugyanazon Lélek által. ⁹Az egyik ember ugyanattól a Lélektől a hitet, a másik ugyanazon Lélek által a gyógyítások kegyelmi ajándékait. ¹⁰Van, aki az isteni erők munkáit vagy a prófétálást kapta; van, aki lelkek megkülönböztetését, a nyelveken szólást, vagy pedig a nyelveken szólás magyarázását kapta. ¹¹De mindezt egy és ugyanaz a Lélek munkálja, aki úgy osztja szét kinek-kinek ajándékát, amint akarja.

Krisztus teste és tagjai

¹²Mert ahogyan a test egy, bár sok tagja van, de a test valamennyi tagja, noha sokan vannak, mégis egy test, ugyanúgy a Krisztus is. ¹³Hiszen egy Lélek által mi is mindnyájan egy testté kereszteltettünk, akár zsidók, akár görögök, akár rabszolgák, akár szabadok, és mindnyájan egy Lélekkel itattattunk meg. ¹⁴Mert a test sem egy tagból áll, hanem sokból. ¹⁵Ha ezt mondaná a láb: „Mivel nem vagyok kéz, nem vagyok a test része”, vajon azért nem a test része-e? ¹⁶És ha ezt mondaná a fül: „Mivel nem vagyok szem, nem vagyok a test része”, vajon azért nem a test része-e? ¹⁷Ha a test csupa szem, hol lenne a hallás? Ha az egész test hallás, hol lenne a szaglás? ¹⁸Márpedig Isten rendezte el a tagokat a testben, egyenként mindegyiket, ahogyan akarta. ¹⁹Ha pedig valamennyi egy tag volna, hol volna a test? ²⁰Így bár sok tagja van, mégis egy a test. ²¹Nem mondhatja a szem a kéznek: „Nincs rád szükségem”, vagy a fej a lábaknak: „Nincs rátok szükségem!” ²²Ellenkezőleg: a test gyengébbnek látszó tagjai nagyon is szükségesek, ²³és amelyeket a test kevésbé nemes tagjainak tartunk, azokat nagyobb tisztességgel vesszük körül, és amelyek ékesség nélkül valók, azok nagyobb megbecsülésben részesülnek: ²⁴a becseseknek azonban nincs erre szükségük. Isten szerkesztette így a testet egybe: az alacsonyabb rendűnek nagyobb tisztességet adva, ²⁵hogy ne legyen meghasonlás a testben, hanem kölcsönösen gondoskodjanak egymásról a tagok. ²⁶És így ha szenved az egyik tag, vele együtt szenved valamennyi, ha dicsőségben részesül az egyik tag, vele együtt örül valamennyi. ²⁷Ti pedig Krisztus teste vagytok, és egyenként annak tagjai.

²⁸Ezek közül pedig némelyeket először apostolokká tett az Isten az egyházban, másodsor prófétákká, harmadszor tanítókká. Azután adott csodatevő erőket, kegyelmi ajándékokat: gyógyításra, gyámolításra, vezetésre, nyelveken szólásra. ²⁹Mindnyájan apostolok? Mindnyájan próféták? Mindnyájan tanítók? Mindenki van csodatevő erő? ³⁰Mindenki rendelkezik a gyógyítás kegyelmi ajándékával? Mindnyájan szólnak nyelveken? Mindnyájan meg tudják azt magyarázni?

³¹De törekedjete a fontosabb kegyelmi ajándékokra! Ezen felül megmutatom nektek a legkiválóbb utat.

A szeretet

13¹Ha emberek vagy angyalok nyelvén szólok is, szeretet pedig nincs bennem, olyanná lettem, mint a zengő érc vagy pengő cimbalom. ²És ha prófétálni is tudok, ha minden titkot ismerek is, és minden bölcsességnek birtokában vagyok, és ha teljes hitem van is, úgyhogy hegyeket mozdíthatok el, szeretet pedig nincs bennem: semmi vagyok. ³És ha szétesztom az egész vagyonomat, és testem tűzhalálra szánom, szeretet pedig nincs bennem: semmi hasznom abból. ⁴A szeretet türelmes, jóságos; a szeretet nem irigykedik, a szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel. ⁵Nem viselkedik bántóan, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem rója fel a rosszat. ⁶Nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazsággal. ⁷Mindent elfedez, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr. ⁸A szeretet soha el nem múlik. De legyen bár prófétálás: el fog töröltetni; legyen nyelveken szólás: meg fog szünni; legyen ismeret: el fog töröltetni. ⁹Mert töredékes az ismeretünk, és töredékes a prófétálásunk. ¹⁰Amikor pedig eljön a tökéletes, eltöröltetik a töredékes. ¹¹Amikor gyermek voltam, úgy szóltam, mint gyermek, úgy gondolkodtam, mint gyermek, úgy értettem, mint gyermek; amikor pedig férfivá lettem, elhagytam a gyermeki dolgokat. ¹²Mert most tükör által homályosan látunk, akkor pedig színről színre; most töredékes az ismeretem, akkor pedig úgy fogok ismerni, ahogyan engem is megismert Isten. ¹³Most azért megmarad a hit, a remény, a szeretet, e három; ezek közül pedig a legnagyobb a szeretet.

Nyelveken szólás és prófétálás

14¹Törekedjétek a szeretetre, buzgón kérjétek a lelki ajándékokat, de leginkább azt, hogy prófétáljatok. ²Mert aki nyelveken szól, nem emberekhez szól, hanem Istenhez. Nem is érti meg őt senki, mert a Lélek által szól titkokat. ³Aki pedig prófétál, emberekhez szól, és ezzel épít, bátorít, vigasztal. ⁴Aki nyelveken szól, önmagát építi, aki pedig prófétál, a gyülekezetet építi. ⁵Szeretném ugyan, ha mindnyájan szólnátok nyelveken, de még inkább, ha prófétálnátok; mert nagyobb az, aki prófétál, mint az, aki nyelveken szól, kivéve, ha meg is magyarázza, hogy a gyülekezet is épüljön belőle.

⁶Ha pedig, testvéreim, elmegyek hozzátok, és nyelveken szólok, mit használok nektek, ha nem szólok hozzátok egyúttal kinyilatkoztatásban vagy ismeretben, prófétálásban vagy tanításban? ⁷Az élettelen hangszerek, akár fuvola, akár lant, ha nem adnak különböző hangokat, hogyan ismerjük fel, amit a fuvalán vagy a lanton játszanak? ⁸Ha pedig a trombita bizonytalan hangot ad, ki fog a harcra készülni? ⁹Igy van veletek is, amikor nyelveken szóltok: ha nem szóltok világosan, hogyan fogják megérteni, amit beszéltek? Csak a levegőbe fogtok beszélni. ¹⁰Ki tudja, hányféle nyelv van ezen a világon, és egyik sem értelmetlen. ¹¹Ha tehát nem ismerem a nyelvet, a beszélőnek idegen maradok, és a beszélő is idegen lesz nekem. ¹²Ezért ti is, mivel buzgón kériitek a lelki ajándékokat, arra igyekezzetek, hogy ez a gazdagodásotok a gyülekezet építését szolgálja. ¹³Ezért aki nyelveken szól, imádkozzék azért, hogy magyarázatot is tudjon adni. ¹⁴Mert ha nyelveken szólva imádkozom, a lelkem ugyan imádkozik, de az értelmemet nem használom. ¹⁵Mi következik mindezekből? Imádkozom lélekkel, de imádkozom értelemmel is, dicséretet éneklek lélekkel, de dicséretet éneklek értelemmel is. ¹⁶Mert ha csak lélekkel mondasz dicséretet, akkor aki az avatatlanok helyét foglalja el, hogyan fog áment mondani a te hálaadásodra, amikor nem is tudja, mit beszélsz? ¹⁷Mert a te hálaadásod ugyan jó, de a másik nem épül belőle. ¹⁸Hálát adok Istennek, hogy mindnyájatoknál jobban tudok nyelveken szólani, ¹⁹de a gyülekezetben inkább akarok öt szót mondani értelemmel, hogy másokat is tanítsak, mintsem tízezer szót nyelveken.

²⁰Testvéreim, ne a gondolkodásban legyetek gyermekek, hanem a rosszban legyetek kiskorúak, a gondolkodásban ellenben érettek legyetek. ²¹A törvényben meg van írva: „Idegen nyelveken és idegenek ajkával fogok szólani ehhez a néphez, de így sem hallgatnak rám”, ezt mondja az Úr. ²²Úgyhogy a nyelveken szólás jel, de nem a hívőknek, hanem a hitetleneknek, a prófétálás pedig nem a hitetleneknek, hanem a hívőknek szól.

²³Ha tehát összejön az egész gyülekezet, és mindnyájan nyelveken szólnak, és közben bemennek oda az avatatlanok vagy a hitetlenek, nem azt fogják-e mondani, hogy örvöngtök? ²⁴De ha valamennyien prófétálnak, és bemegegy egy hitetlen vagy avatatlan, azt mindenki meggyőzi bűnös voltáról, mindenki megítéli, ²⁵és így szívének titkai nyilvánvalóvá lesznek, úgyhogy arcra borulva imádja Istent, és hirdeti, hogy Isten valóban közöttetek van.

A gyülekezeti összejövetel rendje

²⁶Mi következik mindezekből, testvéreim? Amikor összejöttök, kinek-kinek van zsoltára, tanítása, kinyilatkoztatása, nyelveken szólása, magyarázata: minden épületeseket szolgálja!

²⁷Ha nyelveken szól is valaki, ketten vagy legfeljebb hárman szóljanak, mégpedig egymás után; egy valaki pedig magyarázza meg. ²⁸Ha pedig nincs magyarázó, hallgasson a gyülekezetben, csak önmagához szóljon és Istenhez. ²⁹A próféták pedig ketten vagy hárman szóljanak, a többiek pedig ítélik meg! ³⁰De ha közben az ott ülők közül egy másik kap kinyilatkoztatást, az előző hallgasson el! ³¹Mert egyenként mindnyájan prófétálhattok, hogy mindenki tanuljon, és mindenki bátorítást kapjon. ³²A prófétákban lévő lélek pedig alárendeli magát a prófétáknak. ³³Mert Isten nem a zűrzavarnak, hanem a békességnek Istene.

Mint ahogyan ez a szentek valamennyi gyülekezetében történik, ³⁴az asszonyok hallgassanak a gyülekezetekben, mert nincs megengedve nekik, hogy beszéljenek, hanem engedelmesskedjenek, ahogyan a törvény is mondja. ³⁵Ha pedig meg akarnak tudni valamit,

otthon kérdezzék meg a férjüket, mert szégyen az asszonyra, ha a gyülekezetben beszél.
³⁶Vajon töletek indult ki az Isten ígéje, vagy egyedül hozzátok jutott el? ³⁷Ha valaki azt tartja magáról, hogy próféta vagy Lélektől megragadott ember, tudja meg, hogy amit nektek írok, az az Úr parancsolata. ³⁸És ha valaki ezt nem ismeri el, ne ismertessék el. ³⁹Ezért, testvéreim, törekedjete a prófétálásra, de a nyelveken szólást se akadályozzátok! ⁴⁰Azonban minden illendően és rendben történjék!

Krisztus feltámadásának tanúi

15¹Eszetekbe juttatom, testvéreim, az evangéliumot, amelyet hirdettem nektek, amelyet be is fogadtatok, amelyben meg is maradtatok. ²Átala üdvözlőtök is, ha megtartjátok úgy, ahogy én hirdetem is nektek, hacsak nem hiába lettetek hívőkké. ³Mert én elsősorban azt adtam át nektek, amit én magam is kaptam; hogy Krisztus meghalt a mi bűneinkért az Írások szerint, ⁴eltemették, és feltámadt a harmadik napon az Írások szerint. ⁵és megjelent Kéfásnak, majd a tizenkettőnek. ⁶Azután megjelent több mint ötszáz testvérnek egyszerre, akik közül a legtöbbben még mindig élnek, néhányan azonban elhunytak. ⁷Azután megjelent Jakabnak, majd valamennyi apostolnak. ⁸Legutoljára pedig, mint egy torzszülöttnek, megjelent nekem is. ⁹Mert én a legkisebb vagyok az apostolok között, aki arra sem vagyok méltó, hogy apostolnak nevezzenek, mert üldöztem Isten egyházát. ¹⁰De Isten kegyelméből vagyok, ami vagyok, és hozzám való kegyelme nem lett hiábavaló, sőt többet fáradoztam, mint ők mindnyájan; de nem én, hanem az Istennek velem való kegyelme. ¹¹Azért akár én, akár ők: így prédikálunk, és így lettetek hívőkké.

Krisztus feltámadt, mi is feltámadunk

¹²Ha pedig Krisztusról azt hirdetjük, hogy feltámadt a halottak közül, hogyan mondhatják közületek némelyek, hogy nem támadnak fel a halottak? ¹³Hiszen ha nem támadnak fel a halottak, akkor Krisztus sem támadt fel. ¹⁴Ha pedig Krisztus nem támadt fel, akkor hiábavaló a mi igehirdetésünk, de hiábavaló a ti hitetek is. ¹⁵Sőt Isten hamis tanúinak is bizonyulunk, mert akkor Istennel szemben arról tanúskodtunk, hogy feltámasztotta Krisztust, akit azonban nem támasztott fel, ha csakugyan nem támadnak fel a halottak. ¹⁶Mert ha a halottak nem támadnak fel, Krisztus sem támadt fel. ¹⁷Ha pedig Krisztus nem támadt fel, semmit sem ér a ti hitetek, még bűneitekben vagytok. ¹⁸Sőt akkor azok is elvesztek, akik Krisztusban hunytak el. ¹⁹Ha csak ebben az életben reménykedünk Krisztusban, minden embernél nyomorultabbak vagyunk.

²⁰Ámde Krisztus feltámadt a halottak közül, mint az elhunytak zsengeje. ²¹Mivel ember által van a halál, ember által van a halottak feltámadása is. ²²Mert ahogyan Ádámban mindnyájan meghalnak, úgy Krisztusban is mindnyájan életre kelnek. ²³Mindenki a maga rendje szerint: első zsengeként támadt fel Krisztus, azután az ő eljövetelekör következnek azok, akik a Krisztuséi. ²⁴Azután jön a vég, amikor átadja az uralmat az Istennek és Atyának, amikor eltöröl minden fejedelemséget, minden hatalmat és erőt. ²⁵Mert addig kell uralkodnia, míg lába alá nem veti valamennyi ellenségét. ²⁶Mint utolsó ellenség töröltetik el a halál. ²⁷Mert Isten mindent az ő lába alá vetett. Amikor pedig azt mondja, hogy mindent az ő lába alá vetett, nyilvánvaló, hogy annak kivételével, aki neki alávetett mindent. ²⁸Amikor pedig majd alávetett neki minden, akkor maga a Fiú is aláveti magát annak, aki alávetett neki mindent, hogy Isten legyen minden mindenkben.

²⁹Különbén mi értelme van annak, hogy a halottakért megkeresztelkednek? Ha a halottak egyáltalán nem támadnak fel, miért keresztelkednek meg értük? ³⁰Miért vállalunk veszedelmet mi is minden pillanatban? ³¹Naponként a halállal nézünk szembe, oly igaz ez, testvéreim, mint a veletek való dicsekvésem Krisztus Jézusban, a mi Urunkban. ³²Ha csak emberi módon küzdöttem a vadállatokkal Efezusban, mi hasznom belőle? Ha a halottak nem támadnak fel, akkor „együnk és igyunk, mert holnap úgyis meghalunk”. ³³Ne tévelyegjete:

„A jó erkölcsöt megrontja a rossz társaság!”³⁴ Legyetek valóban józanok, és ne vétkezzetek, mert némelyek nem ismerik Istent: megszegyenyítésekre mondom ezt.

A test feltámadása

³⁵De megkérdezhetné valaki: hogyan támadnak fel a halottak? Milyen testben jelennek meg?
³⁶Esztelen! Amit elvetsz, nem kel életre, míg előbb meg nem hal, ³⁷és amikor vetsz, nem a leendő testet veted el, hanem csak a magot, talán búzáét vagy valami másét. ³⁸De Isten olyan testet ad annak, amelyet elhatározott, mégpedig minden egyes magnak a neki megfelelő testet.
³⁹Nem minden test egyforma, hanem más az embereké, más az állatoké, más a madaraké, és más a halaké. ⁴⁰Vannak mennyei testek, és vannak földi testek, de más a mennyeiek fényessége, és más a földieké. ⁴¹Más a nap fényessége, más a hold fényessége, és más a csillagok fényessége: mert egyik csillag fényességben különbözik a másik csillagtól. ⁴²Így van a halottak feltámadása is. Elvettetik romlandóságban, feltámasztatik romolhatatlanságban; ⁴³elvettetik gyalázatban, feltámasztatik dicsőségben; elvettetik erőtlenségben, feltámasztatik erőben. ⁴⁴Elvettetik földi test, feltámasztatik lelki test. Ha van érzéki test, van földi test is. ⁴⁵Így is van megírva: „Az első ember, Ádám, élőlényé lett”, az utolsó Ádám pedig megelevenítő Lélekké. ⁴⁶De nem a lelki az első, hanem a földi, azután a lelki. ⁴⁷Az első ember a föld porából való, a második ember mennyből való. ⁴⁸Amilyen a földből való, olyanok a földiek is, és amilyen a mennyből való, olyanok a mennyeiek is. ⁴⁹És amint viseltük a földinek a képét, úgy fogjuk viselni a mennyeinek a képét is.

⁵⁰Azt mondom, testvéreim, hogy test és vér nem örökölheti Isten országát, a romlandóság nem örökli a romolhatatlanságot. ⁵¹Íme, titkot mondom nektek: nem fogunk ugyan mindnyájan meghalni, de mindnyájan el fogunk változni. ⁵²Hirtelen egy szempillantás alatt, az utolsó harsonaszóra; mert meg fog szólalni a harsona, és a halottak feltámadnak romolhatatlanságban, mi pedig elváltozunk. ⁵³Mert e romlandó testnek romolhatatlanságba kell öltöznie, és e halandónak halhatatlanságba.

⁵⁴Amikor pedig ez a romlandó romolhatatlanságba öltözik, és ez a halandó halhatatlanságba öltözik, akkor teljesül be, ami meg van írva: „Teljes a diadal a halál fölött!”
⁵⁵Halál, hol a te diadalod? Halál, hol a te fullánkod?” ⁵⁶A halál fullánkja a bűn, a bűn ereje pedig a törvény. ⁵⁷De hála legyen Istennek, aki a diadalt adja nekünk a mi Urunk Jézus Krisztus által!

⁵⁸Ezért, szeretett testvéreim, legyetek szilárdak, rendíthetetlenek, buzgólkodjatok mindenkor az Úr munkájában, hiszen tudjátok, hogy fáradozásotok nem hiábavaló az Úrban.

Az adakozás rendje

16¹Ami a szentek javára folyó gyűjtést illeti, ti is úgy cselekedjétek, ahogyan azt Galácia gyülekezeteinek rendeltem. ²A hét első napján mindegyikötök tegye félre és gyűjtse össze azt, ami tőle telik, hogy ne akkor történjék a gyűjtés, amikor odamegyek. ³Amikor pedig megérkezem, azokat, akiket ti alkalmasnak találtok, elküldöm ajánlólevéllel, hogy adományotokat elvigyék Jeruzsálembe. ⁴Ha pedig érdemes lesz, hogy én is elmenjek, eljönnek velem együtt.

Pál bejelenti látogatását

⁵Hozzatok pedig akkor megyek, ha átutaztam Macedónián. Mert Macedónián átutazom, ⁶de nálatok talán ott is maradok, vagy át is telelek, hogy ti indítsatok útnak, ahova majd megyek. ⁷Mert nem most, átutazóban akarlak meglátogatni titeket, hanem remélem, hogy egy ideig ott is maradok nálatok, ha az Úr megengedi. ⁸Efezusban pünkösdig maradok, ⁹mert nagy és sokat ígérő kapu nyílt ott előttem, de az ellenfél is sok.

Timóteus ajánlása. Apollós kimentése

¹⁰Ha pedig megérkezik Timóteus, legyen gondotok rá, hogy félelem nélkül tartózkodhasson nálatok, mert az Úr munkáját végzi ő is, akárcsak én. ¹¹Senki se nézze le tehát, hanem indítsátok útnak békességgel, hogy eljöjjön hozzám, mert várom őt a testvérekkel együtt.

¹²Ami pedig Apollós testvért illeti, nagyon kértem, hogy menjen el hozzátok a testvérekkel együtt, de semmiképpen sem akart most elmenni. De el fog menni, mihelyt alkalma lesz rá.

Intések és buzdítások

¹³Vigyázzatok, álljatok meg a hitben, legyetek férfiak, legyetek erősek! ¹⁴Minden dolgotok szeretetben menjen végbe!

¹⁵Kérlek titeket, testvéreim, mivel tudjátok Sztefanász háza népéről, hogy ők Akhája zsengeje, és a szentek szolgálatára szánták magukat: ¹⁶ti is engedelmeskedjétek az ilyeneknek, és mindazoknak, akik velük együtt szolgálnak és fáradoznak. ¹⁷Örülök Sztefanász, Fortunátusz és Akhaikosz megérkezésének, mert ők távolléteketben pótolnak majd benneteket. ¹⁸Mert felüdítették mind az én lelkemet, mind a tiéteket. Becsüljétek meg tehát az ilyeneket!

Befejező üdvözetek

¹⁹Köszöntenek titeket Ázsia gyülekezetei. Sokszor köszönt titeket az Úrban Akvila és Priszka a házuknál levő gyülekezettel együtt. ²⁰Köszöntenek titeket a testvérek mindnyájan. Köszöntsétek egymást szent csókkal!

²¹A köszöntést én írom, Pál, a saját kezemmel. ²²Ha valaki nem szereti az Urat, legyen átkozott! Marana tha! ²³Az Úr Jézus kegyelme veletek! ²⁴Az én szeretetem legyen mindnyájatokkal a Krisztus Jézusban! Ámen.